

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

Capvt Quintvm. De Sacramento Eucharistiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

CAPVT V.
EXERCITIUM
EIVSDEM REGVLAE,
TERTIAE, DE AVGV-
stissimo Eucharistiæ
Sacramento.

PARS PRIMA.

De Augustissimi huius Sacramenti admirabili, & stupenda dignitate; deq; illius eximij fructibus.

INTER innumera diuini amoris in nos argumenta, vnum est vel ex maximis, sacramenti huius institutio. Sed nec potuit Christus Dominus noster maioris honoris, vtilitatis, ac iucunditatis opus nobis in terris relinquare, quam in hoc admirabili Sacramento reliquerit. Hic habemus ad quem refugiamus in omnibus aduersis; cui loquamur, cum opus est, facie ad faciem; Deum inquam; cui per hoc Sacramentum coniungimur intimè, & quasi concorporamur. Denique vita ipsa, quæ Christus est, nobis hoc Sacramento porrigitur; vt propterea merito Panis vitæ dicatur; de quo Christus Dominus:

Qui

Ioan. 6.

Qui manducat hunc panem, vivet in eternum.
 Ex quibus & illud colligitur, quod Sacramentum istud infinitæ virtutis sit; vtpotè quod contineat fontem gratiæ, & nobis communicet omnem virtutem passionis Christi IESU, cuius est primum infinitum. Atque eam ob rem tot, tantique fructus Eucharistiæ à SS. Patribus traduntur, vt eorum breuiarium duntaxat peragere satis sit. Sunt autem hi.

1. Remittit peccata præterita, quæ oblivione exciderunt.
2. Confirmat aduersum futura.
3. Debilitat vitiosos animi impetus.
4. Tentationes minuit.
5. Ad pietatis studium incitat.
6. Intelligentiam illuminat.
7. Accendit affectum.
8. Confirmat spem.
9. Debilitati nostræ firmitudinem addit.
10. Exhilarat conscientiam.
11. Participes nos facit meritorum Christi.
12. Dat pignus gloriæ.
13. Confirmat cor hominis.
14. Armat fortes, vt strenuè cum diabolo decertent.
15. Alacrem facit ad probas actiones.
16. Mirè adiuuat res aduersas.

17. Por-

17. Poenas peccati minuit.

18. Et qui est primus & vltimus, ac omnino summus, nos Deo coniungit, vnit, incorporat, & deiferos facit.

Ex quibus apparet ipso Sole clarius, quam per omnem modum utilis sit & fructuosa Sacramenti huius frequentatio. Vt mirum non sit scriptum olim à beato Ignatio martyre, Apostolorum discipulo ad Ephesios: *Festinate frequenter ad Eucharistiam, & gloriam Dei accedere. Quando enim hoc ipsum assidue agitur, expelluntur potestates Satanae, qui actus suos conuertit in sagittas ignitas ad peccatum.* Cuius sententiæ in hæc verba subscribit beatus Ambrosius: *Si quotidianus est panis, cur post annum illum sumis, quemadmodum Græci in Oriente facere consueverunt? Accipe quotidie, quod quotidie tibi prodest: sic viue, ut merearis quotidie accipere. Qui non meretur quotidie accipere, non meretur post annum accipere.* Quid clarius ad commendationem frequentis communionis, contra frigidos Christianos, dici potest?

Et sanè fructus hos in se sentiunt qui sæpè hoc Sacramento, debita præparatione præuia perfruuntur: vt omittam, quod ait S. Vincentius, eradendi purgatorii vnâ esse ex præcipuis rationē, vt quis frequenter communicet.

PARS

PARS SECVNDA.

In quatuor rebus probatio, & præparatio ad hoc Sacramentum versatur.

Primò, in fide, vt nimirum credas sub minima visibili particula panis, post consecrationem, contineri verum, & integrum corpus Christi IESV, veri Dei, & homini; corpus inquam idem, quod de Maria natum, cruci postea affixum, & modò ad dexteram patris omnipotentis in cælis sedet gloriosum. Quia verò corpus Christi, corpus est viuum, & animatum, &

Sub singulis speciebus panis, & vini, continetur caro, sanguis, anima & diuinitas Christi Iesu. corpus quidem Christi veri Dei; ideò sub ipsa specie panis, non Caro tantum; sed & vnà per concomitantiam sanguis, & anima gloriosa, & beatissima Christi diuinitas cum maiestate sua continentur: adeò vt necesse non sit laicis sumere Sacramentum sub specie vini; quod solis conuenit Sacerdotibus; qui non tantum communicant, sed etiam sacrificant. Quapropter vinum quod communicatis laicis porrigitur, vinum est, non Christi sanguis, quod quidem ad abluendum os, & ad hostiam faciliùs deglutiendam propinatur. Et sicut sub specie panis hæc quatuor quæ diximus, caro scilicet Christi, sanguis, anima, & diuinitas

SODALITATES.

153

unitas continentur; ita quoque sub specie vini, Sanguis, & per concomitantiam, caro, anima, & diuinitas concluduntur. Atque hæc est fides Ecclesiæ Catholicæ, & Apostolicæ, pro qua occumbendum est potius millies, quam vel minimum de ea ambigendum. Quod si te dæmon, aut hæreticus, minister eius quispiam tentauerit, & dubietatem aliquam circa veritatem hanc ingesserit, nihil pro responsione aliud ingeras, quam Credo, credo; Deus est omnipotens. Non est impossibile apud Deum omne verbum. Qui dixit, *Fiat lux, firmamentum, & cætera; & facta sunt*; idem dixit, *Hoc est corpus meum*, & verè fit, & est post Consecrationis verba, Corpus Christi. Sicut non fuit Deo impossibile, ait B. Augustinus, quas voluit naturas instituere; sic ei non est impossibile, in quicquid voluerit iam institutas mutare. Quod credidit semper Ecclesia, quod tenuerunt Ecclesiæ Patres omnes, hoc credo, hoc teneo. Domine adauge fidem meam.

2. Præparatio, & probatio hæc consistit in Pœnitentia: scilicet, ut peccata tua agnoscas ex animo, ob ea verè doleas, eademque sacerdoti verè confitearis, si mortifera potissimū fuerint; ac impetrata eorum absolutione, firmū etiam animo concipias amplius non peccandi propositum:

vi que

Tentari dæmoni, contra veritatem hæc, quomodo sit occurrendum.

2. Probatio consistit in pœnitentia

utque omni abiecta simultate, & odio, reconcilieris abs te læsis.

3 In decēti 3. Si in eo est hæc Præparatio, ut decens
corporis cō- sit habitus, & compositio corporis; ut non
positione. nisi scilicet ieiunus, modestus, humilis, mi-
nimeque etiam exterius sordidus ad sacri
synaxin accedas. Aegrotis tamen etiam
non ieiunis dari potest, quibus timetur, ne
sine viatico excedant. Obligatur enim om-
nis Christianus (si modò fieri possit) in mor-
tis articulo communicare.

4 In mētis 4. Probatio hæc posita est in mentis at-
attentione. tentione, & animi præsentia: ut nimirum
per Meditationes & orationes pias, ad hoc
tantum Sacramentum, animum conuer-
tas, consideresque, ac admireris incom-
prehensibilem Dei humilitatem, & Cari-
tatem non dedignantis venire ad te, à te ac-
cipi, tibi vniri, & coniungi: simulque in
memoriam reuoces passionem, & Mor-
tem ipsius, cuius mysterij, in hoc Sacra-
mento singulariter memorem te esse vo-
luit.

PAR

PARS TERTIA.

Varia affectiones, & intentiones, quas habere possunt ij, qui ad SS. Eucharistia Sacramentum sæpius accedunt. Itemq; Sacerdotes sæpe celebrantes.

1. Aliquos trahere potest amor Dei, ut dilectum ad se inuitent sæpius, eumque in se delectabiliter amplectentur.
 2. Aliquos propriæ infirmitatis intuitus, ut eum quasi medicum ad se inuitent, per quem ab omni infirmitate sanentur.
 3. Aliquos cōscientia delictorum; ut per eum, quasi per hostiam placationis, à peccatis omnibus expiati purgentur.
 4. Aliquos desiderium impetrandæ aliquius gratiæ, vel beneficij per Dominum.
- IESVM.
5. Aliquos gratiarum actio pro beneficijs Dei; cum nihil habeant dignius reddere Deo, pro omnibus quæ retribuit nobis, quam accipere hostiam salutis, redemptionis monumentum, & redempti munimentum.
 6. Aliquos laus, & honor Dei, & sanctorum; cum nō habeamus maius, in quo possimus Deum, & sanctos pro dignitate honorare.

7. Aliquos pressura alicuius tribulationis, ut per eum, cui omnia patent, ab omni aduersitate citius liberentur, & secularius protegantur.

8. Aliquos caritas, & compassio proximorum; cum pro salute viuorū, & requie mortuorum nihil interpellet apud Patrem efficacius, quam sanguinis Domini Iesu.

PARS QUARTA.

Aliquot considerationes ad ingenerandam animis nostris reuerentiam erga hoc sacramentum, per modum meditationis vsurpanda.

1. Quis ego sum benignissime Iesu, ut desiderio apud me manendi tenearis? Num vilissimam originem meam ignoras? Non sum ex numero cælestium illarum legionum; non sum Seraphim, non Archangelus, non Angelus, nec aliquis ex sacratissimis spiritibus. Homo sum, qui ante nihil fui, ex terræ limo ducens initium. Putredo pater meus est, mater mea, & soror mea vermis. Quid igitur reperis in me quod te tantopere delectet, & tecto ac domo inuitet?

2. Sed fortasse, ô speciosissime forma præfilijs hominum, deliciae tuæ sunt esse cum
filijs

filij hominum. Verum, nō sum ego Mo-
ses, non Abraham, nō Iacob; longē absum
à sanctitate Ioannis, à puritate Mariæ vir-
ginis, à caritate Apostolorum, à sanctorū
tuorum perfectione. Peccator sum, tua prę-
sentia indignus; qui te pro foeda voluptate
& lucro temporali non semel Iudæis ven-
didi; & ego te iam cum Iuda deosculabor?
Et velut regem Iudæorum salutans, arun-
dine, hoc est, vacuitate virtutis, & leuitate
nimia vitæ meę, caput tuum percutiam?

3. Si S. Ioannes Baptista in ventre matris
sanctificatus, vir tantus, & tam admirabi-
lis, non reputat se dignum, qui te tangat,
aut soluat corrigiam calceamenti tui: Si S.
Petrus Apostolorum Princeps pręsentiam
tuam in nauicula sua extimescens, dicit:
Exi à me Domine, quia homo peccator sum: Si
centurio indignum se ducit, sub cuius in-
tres tectum; Quomodo ego, totus in pec-
catis natus, audebo te non dicam tangere,
sed etiam in me accipere, & manducare? O
flos campi, ô liliū conuallium, panis an-
gelorum, quomodo nunc à bestia mandu-
caberis? Quomodo qui pascaris inter lilia,
pascuæ locum apud me inter spinas, & tri-
bulos inuenies?

4. Si Oza Sacerdos, tantum quod arcam
testamenti attigisset, non ea qua debuit re-
uerentia & puritate, repētina morte à Deo

punitus est: Si Bersamitarum 50. millia occidit Deus, quod curiosè, & irreuerenter eandem arcam adspexissent; non erit mihi timendum, qui nō accedo ad tangendam, vel inspicendam arcam testamenti, sed ad diuinissimum Corpus tuum, arcam scilicet veram testamenti, in qua inclusi sunt omnes thesauri sapientiæ, & potentiae Dei, complectendum, & manducandum.

5. Sed tamen memini, Domine, quia meretricem suscepisti; quia cum peccatoribus manducaisti; quia gratiores tibi multò fuerunt Magdalena lachrymae, quam Pharisæi epulae: quia non indignatus es à muliere, profluio sanguinis laboranti, fimbriam vestimenti tui tangi; quia cæcos, claudos, immundos, leprosos ad te appropinquantem non reiecisti; ideo ad te venio alacris & bonæ spei plenus, quod me non reijcies, nec repudiabis. Quare ô bone IESU, venientem me recipe; ac tibi per hunc mysticum panem, quem in me accipere ardeo, coniunge.

6. Si me, ô suauissime IESU, ab hac mensa iustissimus timor, quem magnitudo scelerum meorum generat, abducit, & abstrahit; ad eam spes, & amor, quem cognita miserationum tuarum immensitas parit, inuitant, & urgent. Scio te esse, qui dixisti;

Non

*Non veni vocare iustos, sed peccatores: Et; Non
est opus medico sanis, sed malè habentibus.*
Ideoque Zachæo publicano tui videndi
desiderio æstuantem non ostendisti te tan-
tum, sed & eum benignè compellasti, ad e-
ius domum accedere, cum eo agere, & mā-
ducare voluisti. Vt quid ergo de tua mise-
ricordia, bone IESU, diffidam? cur ad mē-
sam tuam inuitatus adire refugiam? im-
mò, cur ad eam non actutum prouolem?
In ea enim pharmacum salutis, antydo-
tum contra infirmitates meas potentissi-
mum porriges: In ea propinabis mihi vi-
num, quod germinare facit virgines, quod
serpentes interimit, quod vitam mortuis
restituit: In ea, si infirmus sum, confido sa-
nandum; si debilis, confortandum; si viuus,
magis viuificandum; si mortuus, ad vitam
reuocandum; si tepidus, accedendum; si ar-
dens, inflammandum; si cæcus, illuminan-
dum; si elusus, erigendum; si nudus, vesti-
dum; si sordidus, abluendum; si pauper, di-
tandum. Venio ergo Domine, ostende mi-
hi faciem tuam, ingredi in domum me-
am; dicas, quia salus facta est domui meæ;
& cur non salus illi fiet, si ad eam Saluator
accesserit?

PARS QUINTA.

*Aspirationes aliquot, spiritualem famē,
ardensq; desiderium huius sanctissi-
mi sacramenti excitantes.*

1. Quid tibi, Domine IESU, ut venias ad me, atque sic te mihi communices? Quis enim tu, & quis ego? Tu creator, ego creatura: tu Dominus, ego servus: Tu Deus, ego limus: Tu qui es, ego nihil: tu sanctitas ipsa, & bonitas, & beatitudo; ego impius, flagitiosus, & infelix. Cur ergo ad me properas? Cur mortem minaris, nisi te accipero? An tu fortasse præ amore mei, nescis quis, qualis & quantus sis? Sed quia scis, ac me tamen adire vis, non refugio, non tergiverfor. Veni ergo Domine, & noli tardare; tui enim amore langueo.

2. Euge anima mea, annuncio tibi gaudium magnum; gaude, & lætare, quia venit ad te creator tuus, pater, pastor, sponsus tuus, Deus & homo Christus Iesus, cuius deliciae sunt esse cum filiis hominum. Compone te ergo, & dilatare ad tantum hospitem capiendum, euacua locum cordis tui. Ecce nunc amplissimo beatissimæ diuinitatis, sanctissimæ animæ, corporis gloriosissimi, sanguinis pretiosissimi munere auctam te esse desiderat. Occurre illi
cum

cum muneribus: sed quid tibi offeram, bone I E S V? Quid me opus habes, qui omnia habes? Si me totum dederò, quantulum id est? Si quod aliàs facere assoles, cor meum petis, illud tibi offerre nō audeo: Est enim immundum, est frigidum, est asperum, est te planè indignum. Quod si omninò dari tibi vis; offero penitus, & quaecunque sit dono. Si enim immundum est, purissimo Sanguinis tui balneo, quod mihi paratur in hoc Sacramento, lauabis: Si frigidum, Caritatis tuæ non tam igne, quàm incendio, quod in Eucharistia feruet, accendes: si durum, & asperum, benignitatis tuæ oleo, gratiæque vnguento, cuius plena sunt hæc mysteria, lenies; atque sic lotum, accensum, mollitum, nec prorsus tua misericordia indignum cor meum accipies, & eorum mihi tuum porriges. Accipe me tibi, bone I E S V, & te totum dona mihi. Accipe cum corde meo totum amorem meum; & porrige amorem tuum.

3. Scio, ô bone I E S V, dulcedo cordis mei, vita animæ meæ, æternum bonum meum, quia amas me. Quæ enim alia fuit causa, vt dum se Iudas componeret ad tuam proditionem; tu horum quasi nescius omnium, Sacramentum hoc institueres? nisi vt vicissim parares nobis amoris funes & vincula, quibus nos tibi constringeres;

H 4

& glo-

& gloriam, qua nos æternum beares: nisi
 ut passionis tuæ viam nobis relinques
 memoriam: qua, procuratæ nobis per eam
 salutis, demonstratæque tuæ admirabilis,
 & planè nimiae caritatis effemus perpetuo
 memores. Agnosco ergo mysterium, ag-
 nosco caritatem: de qua verissimè scrip-
 tum; quia aquæ multæ, Passionis scilicet,
 non potuerunt extinguere, nec flumina
 obruere eam. Quocirca, ut eo caritatis igne
 incalescam, ut gratam vicem amoris repē-
 dam, ut à te cruciatibus nullis desciscam,
 venio ad te bone I E S V: os meum per hanc
 participationem Corporis tui, lateri tuo
 applicare, & sanguinem tuum exsugere ar-
 deo. Sic enim magnitudinem amoris tui
 non tantum intelligam, sed & palpabo
 quasi, & intimis præcordijs sentiam; ut in
 me semper maneat, & ego in te, veni ergo
 Domine, & noli tardare.

4. Scio, amator hominum, suauissime
 I E S V, dum corpori tuo pretioso commu-
 nico, fieri me templum Spiritus sancti; ta-
 bernaculum sanctissimæ Trinitatis; sepul-
 chrum viuum tuum; hospitem etiam tuum;
 immò matrem Dei, sponsam tuam, beatæ
 matris filium; ideoque, quemadmodum
 desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita de-
 siderat anima mea ad te Deus: ut in me ha-
 bites, apud me commoreris, in me viuas,
 & ego

& ego in te : ac non iam te conuertam in me, sed conuertas me in te, qui es vita, & salus mea vnica, festina ergo Domine, ne tardaueris, patēt tibi cordis mei penetralia; compositum sepulchrum; in quo non 40. horis, vt in illo lapideo, sed in perpetuum conquiescas.

5. Non ignoro, pietissime I E S V, carnem meam, dum Communico, tangi abe-
nedicta carne tua, manus me tuas osculari, complecti sacrum caput: tui propterea sumendi desiderio exæstuo. Scio dum te in me accipio, quendam quasi fieri cælestem Paradisum: Vbi enim Deus est, ibi & paradysus est. Cupio ergo ex te audire iam glorioso, quod olim a mortali & crucifixo audiit latro: *Fili mi, hodie mecum eris in paradiso*. Scio denique, dum Communico, fieri me aulicum tuum, assidere mensæ regiae, vesci epulo pretiosissimo, panem angelorum sumere, delicias prægustare, gratia compleri, futuræ gloriæ pignus accipere, ac denique bonis omnibus cumulari. Eapropter cor meum, & caro mea exultāt in te Deum suum; ad tuas delicias, ad tuum conuiuium anhelant.

Ergo ô bone I E S V, dulcissime & amantissime Iesu, deliciæ meæ, amor meus, *hec Oratio*

H 5

æter- sub ipsam

Communione.

æternum bonum meum, melliflue & desideratissime IESU, miserere mei, coniunge me tibi; quia ego servus tuus sum, & filius ancillæ tuæ, Ecclesiæ, & Mariæ. Paratum tibi cor meum, fiat mihi secundum verbum tuum.

PARS SEXTA.

Quid post communionem faciendum?

I. **POST** Communionem, agenda sunt confestim gratiæ, quòd dignatus sit Deus ingredi in te, & suscipi à te. Quocircà opportunè adieceris Psalmum sequentem.

Laudate Dominum omnes gētes: laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: & veritas Domini manet in æternum.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c.

Anima Christi sanctifica me:

Corpus Christi salua me:

Sanguis Christi inebria me:

Aqua lateris Christi laua me:

Passio Christi conforta me:

O bone IESU, exaudi me:

Intra vulnera tua absconde me;

Et ne permittas me separari à te.

Ab hoste maligno defende me,

In

In hora mortis meæ vocame,
 Et iube me venire ad te,
 Vt cum sanctis & electis laudem te,
 In secula seculorum, Amen.

Gratias tibi ago, Domine sancte Pater, omnipotens, & æterne Deus, qui me indignum famulum tuum, nullis meis meritis exigentibus, sed sola dignatione misericordiæ tuæ, satiare dignatus es pretioso corpore, & sanguine filij tui, Domini nostri IESU Christi. Te deprecor, vt hæc sancta communio non sit mihi reatus ad poenam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, & scutū bonæ voluntatis. Sit vitiorum meorum euacuatio, concupiscentiæ ac libidinis exterminatio; caritatis, patientiæ, humilitatis, obedientiæ, omniumq; virtutum augmentatio: cōtra insidias inimicorum tam visibilium, quàm inuisibiliū firma defensio: motuum meorum tam carnalium, quàm spiritualium perfecta quietatio: in te vno, ac vero Deo firma adhesio, atq; finis mei felix cōsummatio. Et precor te, vt ad illud ineffabile conuiuium me peccatorem perducere digneris, vbi tu ipse es cū filio tuo, & spiritu sancto, sanctis tuis lux vera, satietas plena, gaudium sempiternū, iucunditas consummata, & felicitas perfecta, Amen.

*Oratio S.
 Thomæ ad
 Deum Patrem.*

H 6

Com

*D. Petri Ca-
nisi pre-
tio ad B.
Virg. post
Communio-
nem.*

Commendo me tibi, serenissima, ve-
reque inclita Virgo Maria, cæli, ac terræ
Regina, quæ in tuo sacratissimo utero eun-
dem Dominum, & omnium Creatorem,
quem ego modò suscepi, de Spiritu sancto
conceptum dignè portasti. Precor te, ma-
trem Dei sanctissimam, ut pro me apud eū-
dem filium tuum intercedas, & quacunq;
ratione in summi Sacramenti huius sum-
ptione deliqui, huius negligentiae, & indi-
gnitatis meę veniam impetres. Tu semper
casta, pura, innocens, post conceptum filiū
etiam castior, purior, & sanctior, Deoque
gratior euasisti. Utinam & me tam diuini
Sacramenti perceptione ita sanctifices, ut
deinceps cor, & corpus meum ab omni le-
thalis peccati macula tuear impollutum.
Tu concepto filio de Spiritu sancto ma-
gnificas laudes Domino lætè decantasti,
& in Deo salutari tuo mirabiliter exulta-
sti. O si tuis efficacibus precibus id asse-
quar, Virgo Mater, ut cum hac sacra com-
munionem nouum, & ardentem spiri-
tum coniungam, ac semper in gratiarum
actione pia verfer, tantoque Redemp-
tori, & hospiti me nunquam ingratum,
sed fidum in omnibus ministrum osten-
dam, Amen.

2. Post Communionem necessaria est
custodia sensuum, linguæ, & cogitatio-
num.

num. Non est etiam hac illuc excurrēdū, nugandum, ludendum, negotiandum, &c. sic enim quā primū diuini huius cibi sapor, perceptusque in communione spiritualis odor euanesceret, fieretque quodammodo sacramento iniuria.

3. Aliquid tribui debet piæ meditationi; quæ instituetur vel de SS. Trinitate, vel de B. Virgine, vel de Christi passione, & mysteriis redemptionis nostræ, vel de venerabili Sacramento, vel de Sanctis, prout dies ipse feret, & postulabit: propterea de his omnibus non omissa est hoc Manuali apta meditationi materia.

4. Postremò, eo die, quo sacramentum adierimus, maximè erit adēda Concio, frequentandi Sodalitatis cœtus, audiendæ vespere, aliæque laudes diuinæ: & quicquid obsequij, bonarumque operationum huic hospiti exhiberi poterit, non erit omittendum.

PARS SEPTIMA.

Per breues Aspirationes, & Conceptus animi per modū meditationis post SS. Communionem fructuosissimè adhibendi.

1. Aspiratio.

1. **M** Irantur, bone Iesu, creaturæ omnes, te in purissimum Mariæ, matris tuæ utrum descendisse; cum tamen integerrima illa, & omni virtute, & gratia refertissima fuerit: An non, mirari magis debeo, voluisse te in me ingredi, à me recipi, à me teneri, deformi, inopi, sordido?

Tunc Domine in me manere, & inter vasa electorum tuorum collocare me vis, qui vas fui hactenùs immundum & sordidum? Et quamvis singulari tua gratia; per poenitentiam, ut spero, ablutus sum; nunquid tamen vas olim ad excipiendos vomitus destinatum nullam, vel solam recordatione, nauseam mouebit? Itane in me manere, & tanquam vasculum, aut pixidem sacrarum reliquiarum, immò Corporis tui constituis?

2. Benedicant te omnes Angeli tui, bone I E S V, quia quod proprium est spōsi & spōsæ, tibi me vis inseparabili vinculo coniungere: effice ergo te vnum ut diligam, te vnum ut sitiam & amem, ac nulle me mū-

dil-

di il'eccebræ, nulla carnis voluptas, nulla dæmonum insidias abs te auellât, & separent.

3. Da mihi præsentia tuæ effectus persentiscere, bone IESU? Memini benedictionum, quibus cumulaſti eos, qui te aliquando in domum suam acceperunt. Mariam matrem tuam, ubi in uterū te suum accepit, omnibus donis & gratiis compleuisti. Zachæum illum publicanorum principem, quod te acceperit hospitio, cælesti benedictione cumulaſti. Simulatque obita pro nobis morte in infernum descendiſti, illum in paradysum quendam commutaſti. Domum Obededom, in qua arca testamenti, huius Sacramenti, umbra tantum & figura, reposita fuit, omni benedictione locupletaſti, da quoque domui meæ, in quam ingressus es, benedictionem; eam quaeso in paradysum conuerte, eam donis tuis & gratiis cumula.

Memini pientissime Iesu, sacris de te litteris esse mandatum, quod omnis turba quærebat te tangere, quia virtus à te exibat & sanabat omnes. Ecce ego te iam non tetigi tantum, sed in me quoque accepi; exeat, quaeso, à te virtus, quæ omnes languores meos sanet, quæ vires novas sufficiat ad seruandum tibi, &c.

6. Simulatque anima tua preciosissima

ex

ex sacratissimo tuo Corpore egressa est, & Iesu pro nobis crucifixe, voluisti Corpus tuum myrrha, & aromatis conditum, syndoneque purissima inuolutum inferri in sepulchrum, petra benè munitum, & iam toto terrarum orbe gloriosum. Et ecce modo (quæ tua est incomprehensibilis bonitas) Corpus idem tuum, à morte suscitatum, animaque beatissima informatum mihi porrigis; in me, vt in sepulchrum aliquod inferam, in me vt illud recõdam; da ergo mihi, obsecro, fortitudinis petram ad vincendas omnes imperfectiones, & ferendas omnes aduersitates, labores, & pericula omnia, quæ pro tuo honore, & mea salute mihi sunt sustinenda. Da quoque mihi linteum, sindonemque castitatis, & puritatis. Dona postremò myrrham mortificationis, vt huius diuinissimi Sacramenti gratia delibutus, à criminibus purus, & integer, nullo mortiferæ perturbationis veneno inficiar, & corrumpar, sed odor & mihi, & aliis omnibus sim in vitam; tibi verò in nominis tui gloriam sempiternam.

Petitio-

*Petitiones deuotæ ad Dominũ I E S V M
Christum, ex S. Augustino, quæ etiam
coram S. Eucharistia dici
possunt.*

Domine I E S V, nouerim me, noue-
rim te,

Nec aliquid cupiam nisi te;

Vt odiam me, & amem te.

Quicquid agam, propter te.

Humiliem me, exaltem te:

Nihil cogitem nisi te.

Mortificem me, & viuam in te.

Quæcunque veniant, accipiam à te

Persequar me, sequar te.

Semper optem sequi te.

Fugiam me, confugiam ad te,

Dignus sim defendi à te.

Timeam mihi, timeam te.

Simque de electis à te.

Diffidam mihi, fidam in te.

Obedire velim propter te.

In nullo afficiar, nisi in te.

Aspice me, vt diligam te;

Voca me, vt videam te,

Et in æternum potiar te. Amen.

Oremus.

Absorbeat quæso, Domine Iesu Chri-
ste, mentem meam ignita & melliflua vis
amo-

amoris tui ab omnib⁹, quæ sub cœlo sunt,
vt amore amoris tui moriar, qui amore a-
moris mei dignatus es in ligno Crucis mo-
ri. Amen.

PARS OCTAVA.

*Litania de Venerabili Sacramento, ex
Scripturis Sacris, & SS.
Patribus.*

IN nomine Patris, & Filij, & Spiritus san-
cti. Amen.

Antiph. O sacrum conuiuium, in quo Chri-
stus sumitur, recolitur memoria passionis
eius, mens impletur gratia, & futuræ glo-
riæ nobis pignus datur.

KYrie eleison. Christe eleison:
Kyrie eleison. Christe audi
nos. Christe exaudi eos.

Pater de cœlis Deus.

Fili redemptor mundi Deus.

Spiritus sancte Deus.

Sancta Trinitas vnus Deus.

Panis viuus, qui de cœlo descēdisti.

Deus absconditus, & saluator.

Fruentum electorum.

Vinum germinans virgines.

Panis pinguis, & deliciæ Regum.

Iuge

Miserere nobis.

Iuge sacrificium.
Oblatio munda.
Agnus absque macula.
Mensa purissima.
Angelorum esca.
Manna absconditum.
Memoria mirabilium Dei.
Panis supersubstantialis.
Verbum caro factum.
Verbum habitans in nobis.
Hostia sancta.
Calix benedictionis.
Mysterium fidei.
Præcelsum, & venerabile sacramē-
tum.
Sacrificium omniū sanctissimum.
Verè propitiatorium pro viuis, &
defunctis.
Coeleste antydotum, quo à pecca-
tis præseruamur.
Stupendū supra omnia miraculū.
Sacratissima Dominicæ Passionis
commemoratio.
Donum transcendens omnē ple-
nitudinem.
Memoriale præcipuum diuini a-
moris.
Diuinæ affluentia largitatis.
Sacrosanctum, & Augustissimum
mysterium.

Miserere nobis.

Phar-

Pharmacum immortalitatis.

Tremendum ac viuificum sacramentum.

Panis, omnipotentia Dei, caro factus.

Incruentum sacrificium.

Cibus, & conuiuia.

Dulcissimum conuiuium, cui assistunt Angeli ministrantes.

Sacramentum pietatis.

Vinculum charitatis.

Offerens & oblatio.

Spiritualis dulcedo in proprio fonte degustata.

Refectio animarum sanctarum.

Viaticum in Domino morientium.

Pignus futuræ gloriæ.

Propitius esto. Exaudi nos Domine.

Ab indigna Corporis, & sanguinis tui susceptione.

A concupiscentia carnis.

A concupiscentia oculorum.

A superbia vitæ.

Ab omni peccandi occasione.

Per desiderium illud, quo hoc pascha cum discipulis, manducare desiderasti.

Per summam humilitatē, qua discipulorum pedes lauisti.

Miserere nobis.

Libera nos Domine.

Per

Per ardentissimam caritatem, qua
hoc diuinum sacramentum in-
stituiſti.

Per sanguinem tuum pretiosum,
quem nobis in altari reliquiſti.
Libera nos Domine.

Per quinq; vulnera huius tui Cor-
poris ſacratiffimi, quæ pro no-
bis ſuſcepisti. Libera nos Do-
mine.

Peccatores, Te rogamus audi nos.

Vt nobis fidem, reuerentiam, &
deuotionem huius admirabilis
Sacramenti augere, & conſer-
uare digneris.

Vt ad frequentē vſum Eucharistię
per verā peccatorum cōfeſſio-
nem, nos perducere digneris.

Vt nos ab omni hæreſi, perfidia,
ac cordis cæcitate liberare di-
gneris.

Vt ſanctiffimi huius ſacramenti
pretioſos, & cœleſtes fructus
nobis impertiri digneris.

Vt in hora mortis noſtræ hoc cæ-
leſti Viatico nos confortare, &
munire digneris.

Fili Dei,

Agnus Dei, &c. Parce nobis Do-
mine.

Agnus

Te rogamus audi nos.

Agnus Dei, &c. Exaudi, &c.

Agnus Dei, &c. Miserere nobis.

Kyrie eleison, Christe eleison.

Kyrie eleison. Pater noster.

Vers. Et ne nos, &c. *Resp.* Sed libera nos, &c.

Vers. Panem cœli dedit eis.

Resp. Panem Angelorum manducauit homo.

Vers. Domine exaudi orationem meam,

Resp. Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tuæ memoriam reliquisti, tribue, quæsumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis iugiter sentiamus: Qui viuis, & regnas in unitate Spiritus sancti Deus, Per omnia secula seculorum. Amen.

O quàm suavis est, Domine, spiritus tuus, qui, ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suauissimo de cœlo præstito, esuriētes replebis bonis, fastidiosos diuites dimittis inanes: tua nos quæsumus gratia semper præueniat, & sequatur; ac studiis nostris, bonisque operibus iugiter præstet esse intentos. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CAPVT